



Maria Lindberg

INSÄNT



Lars-Olov Karlsson

Insändarredaktionen, tel: 0650-355 11, e-post: insant@ht.se • Läs mer på webben! På www.ht.se hittar du fler insändare och kommentarer.

Kommunalt självstyre om vattennära boende

I en tid när de flesta människor väljer att flytta bort från de mindre kommunerna i Norrland är vattnet en av våra få konkurrensfördelar. Eller rättare sagt, borde vara det.

Hade vi bara möjlighet att själva styra utvecklingen av vårt närområde, skulle vi också kunna erbjuda ett attraktivt boende med hög livskvalitet och vattenkluck nedanför altanen. Till en relativt billig penning, dessutom.

Tyvärr är vi i stället hänvisade till en lagstiftning och miljökrav som i Gävleborgs län är hårdare ställda än på de flesta andra platser i landet. Nordanstigs kommun, och många med oss, dör en långsam sotsdöd medan regering och riksdag stillatigande ser på. Det är därför hög tid att ge oss det förtroende vi förtjänar – att avgöra vårt eget bästa.

För att inbjuda alla berörda beslutsfattare till en diskussion vill vi härmed ställa en rad frågor:

• Snart sagt alla Sveriges län har ett strandskydd på 100 meter. I Gävleborg krävs ett avstånd på 300 meter för den som vill bygga ett hus vid en



Som situationen ser ut i dag riskerar Norrland att bli ett enda stort natur-skyddsområde. Om så är fallet vill vi gärna ta del av regeringens idé kring hur vi i så fall ska överleva.

sjö eller vid havet. Risken är stor att du inte ens ser vattnet från din tomt och det är av förstaeliga skäl ingen vidare åtgång på bygglovsansökningarna. På vilket sätt är de hårda reglerna motiverade?

• Åk ut med en Waxholmsbåt och se dig omkring. Husen ligger sida vid sida, vissa så nära som 0,5 meter från vattnet. Vad beror det på att fler dispenser ges där?

• Varför ska besluten kring vår utveckling, tillväxt och framtid tas av tjänstemän och byråkrater som inte känner till vårt närområde? På vilket sätt är de bättre rustade för det än vi själva?

• Varför tror vissa grupper att vi skulle exploatera hela vår kust och våra vattennära boenden utan hänsyn till miljö, fiskbestånd och skydd för sällsynta fågel- och växtarter? Förutom att öka inflyttningen har vi ett starkt intresse i att locka hit turister och låta besöksnäringen växa. För att det ska vara möjligt krävs självklart fria områden för rekreation. Och den fria naturen är tack och lov ännu gratis.

• Vi har stor förståelse för miljöhänsyn och kraven kring detta. Men vi måste också välja väg. Gävleborgs län kan ju inte bli ett museum där skyltar meddelar våra besökare att "ingenting får vidröras".

Kort sagt, det är hög tid att ta upp frågan om kommunalt självstyre kring vattennära boenden. Ett ökat eget ansvar är en stor del av lösningen för en kommun som Nordanstig, och många med oss.

Som situationen ser ut i dag riskerar Norrland att bli ett enda stort naturskyddsområde. Om så är fallet vill vi gärna ta del av regeringens idé kring hur vi i så fall ska överleva.

Sverige behöver en mångfald där det ena inte behöver utesluta det andra. För tro det eller ej, alla vill faktiskt inte bo just i Stockholms skär-gård.

STYRELSEN FÖR NORDANSTIGS FÖRETAGARFÖRENING:

Alf Bohlin, Staffan Långström, Monika Stark, Gyrit Frölen, Kjell Karlsson, Johnny Molén, Lisa B Östman, Hjördis Wiklund, Börje Lindblom

Sverige snart som Stalins Sovjetunionen

Jörgen Myhrmans insändare 27/3 var den bästa insändare jag läst på år och dag.

Han lyckades träffa huvudet på spiken!

Det inte direktörer, politiker och ledarskribenter fattar, det förstår Jörgen Myhrman. Men

det är väl så att den som står i dynga till knäna förstår bättre vad dynga är än den som inte är i närheten av dyngan.

Något av det viktigaste som Jörgen tar upp är när han skriver "Vad är ett värdigt liv – att

tingas se sitt äktenskap falla isär för att vara rörlig på arbetsmarknaden?"

Min åsikt är att när samhället med tvång skiljer familjer och människor åt, då lever vi i ett samhälle som är långt bortom

de mänskliga rättigheterna.

Om en familj tvingas isär på detta sätt så är vårt samhälle inte bättre än Stalins Sovjetunionen.

Alliansens rätta ansikte börjar träda fram nu.

INGEMAR BÖRJESSON

Kosovos ödestimme närmar sig

Den 24 mars 1999 tycktes bli som vilken dag som helst på Stenhamreskolans kafé i Ljusdal. Jag skulle just till att ta en fika mellan lektionerna och slängde förstrött ett öga på tvn. Där såg jag till min häpnad ett B1-bombplan på vars vinge, den amerikanska popsångerskan Mariah Carey låg sjungande och smekande flygplansplåten. Ett synnerligen obehagligt vulgärt beteende som fick mig att sätta mazarinen i halsen.

Det var denna dag som Nato anföll Jugoslavien/Serbien utan att bry sig om det vid denna tidpunkt starkt försvagade Rysslands protester.

Nato tog på USA:s initiativ, utan FN-mandat, den internationella lagen i egna händer och intervenerade i en suveräns stats interna angelägenhe-

ter. Den ryske presidenten Boris Jeltsin varnade före anfallet för oerhörda framtida konsekvenser för hela världen.

Därefter kom Vladimir Putin och så bildades Shanghai Cooperation Organization och dagens Ryssland är en stark ekonomisk och militär stormakt som samarbetar på alla områden med Kina, världens blivande ekonomiska supermakt. Kommunistisk skulle jag vilja tillägga.

Vid säkerhetskonferensen i München för några veckor sedan kritiserade Putin oerhört starkt USA:s och Natos uppträdande, alltifrån Kosovo via Afghanistan till Irak. Detta tal har väckt stor internationell uppmärksamhet.

Ryssland är världens ledande oljeexportör, rikast på natur-

resurser med ett moderniserat försvar och ekonomiskt oberoende av västmakterna. Man har synnerligen goda relationer till de sunnimuslimska arabstaterna, framför allt Saudiarabien, efter Putins senaste besök i Mellanöstern. Ett Saudiarabien som tidigare inte har haft några diplomatiska förbindelser med Sovjetunionen.

Ronald Reagan fick på 1980-talet Saudiarabien att sänka oljepriset kraftigt, vilket ledde till att Sovjetunionens ekonomi kollapsade. Tillsammans äger Saudiarabien och Ryssland världens största oljeresurser och Ryssland har tagit över rollen som världens ledande vapenexportör.

USA och Nato sitter hopplöst fast i Irak och Afghanistan. Michail Gorbatjov sade till

Ronald Reagan vid toppmötet i Reykjavik 1986 "Vi ska göra något hemskt mot er i väst, vi ska ta bort fienden ifrån er". Därefter upplöstes Sovjetunionen och i dag har USA:s militärmakt inte någon konkret fiende i form av kommunismen inom en stat. Inte ens i Kina.

Europa och EU är starkt splittat i två falanger i synen på Ryssland, även inom Nato, och Ryssland har alltid haft kulturellt och religiöst starka band till Serbien och kommer enligt uppgift att lägga in veto mot en självständighetsplan för Kosovo då det snart är dags att ta upp dess status i FN:s säkerhetsråd. I denna fråga stöds man också av Kina.

GÖRAN JOHANSSON, s

Ramsjö internationell samt EU-ledamot, medlem i svenska FN-förbundet

Jobb eller familj?

Jag skrev för ett tag sedan om regeringens förslag att tvångsflytta arbetslösa över hela landet med hjälp av nya lagförslag. De flesta skrattade åt mig och kallade mig befängd som ljög ihop paranoida regeringsförslag som aldrig skulle gå att genomföra.

Nu står vi där ändå, precis som jag förutspådde. Arbetslösa ska tvingas söka alla jobb på alla orter inom Sveriges gränser, redan från första dagen som arbetslös. För som Reinholdt, Littorin, och gänget, säger: Allt för "vårt eget bästa" och "det är bra för folket att få röra lite på sig".

Hur kan detta vara samhället till fördel? En sak är då säker. Socialhjälpen och skilsmässostatistiken kommer att skjuta i höjden, och det kommer att kosta samhället stora pengar. Vänta ska ni få se.

Jag är själv uppvuxen i Sveriges "pendlarkultur" så jag vet vad jag talar om. Få är de familjer som orkar med ett "pendlarförhållande". Jag har sett otaliga familjer spricka då bland annat byggsvängen sög stora mängder arbetskraft ur byarna, och då valde ändå många de jobben själva.

Risken för en familjär katastrof är bra mycket större nu då man fräntas rätten att själv bestämma. Människor är och förblir av naturen familjefäder, men vad är vitsen med hem och familj om vi ändå aldrig får vara tillsammans? Hur tror ni att folk ska orka hålla ihop sina familjer då ena parten kan tvingas flytta 80 mil för att jobba? Och hur ska man få råd med dubbla boenden? Sådana löner existerar inte. Man behöver inte vara rymdforskare för att se att detta är ett av alliansens desperata förslag, och som vanligt, långt ifrån genomtänkt.

Arbetsmarknadsminister Littorin lägger empati och förståelse för människors värde åt sidan för en bra statistik. Dessutom hejas han friskt på av Mellannorrlands moderata uppkomlingar, Tobé och Andersson. De två som har störst att vinna på en levande glesbygd.

Att moderaterna ser om sitt eget hus är inget nytt, men ni här i bygden som vill kalla er kristdemokrater, var står ni? Ni köpte ju många röster i valet tack vare er "familjefrämjande politik", men... går den inte stick i stäv med alliansens utveckling? Varför öppnar ni inte käften och sätter stopp för det som händer, eller får ni bannor av "storebror"? Varför lova något som ni inte orkar kämpa för, eller var det som vanligt bara ett utstuderat maktspel?

Slutligen en fråga till alliansen: När ska ni lära er att pengar och makt inte är allt här i livet?

JOHANSSON

TYCK TILL!

■ **Skriv kort** – då är chansen större att ditt bidrag publiceras. Vi ser helst att du undertecknar med ditt namn, men du får använda signatur. Insändare underskrivna med namn prioriteras, liksom insändare med lokala ämnen. Även om du skriver under signatur måste redaktionen alltid få veta vem du är och hur vi kan nå dig. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och korta inskickat material.